

[Forsvarsministeren.]

og hans Opfattelse af mig som den svage Mand. Jeg regner med og haaber paa, at jeg i de Spørgsmaal, jeg her har med at gøre, paa ethvert Tidspunkt maa handle under Ansvar som et afbalanceret og forstandigt Menneske, og jeg har ikke nogen som helst Grund til at ville spille Kraftkarl, hverken i disse eller andre Forhold. Det overlader jeg til andre, der kan tage den rette Tone i saa Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg forstaaer godt, at den højtærede Minister ikke føler Trang til at forlænge denne Debat, gerne vil bakke ud af den og derfor siger, at vi vel snart har diskuteret dette nok. Det er forstaaeligt, navnlig naar vi tager i Betragtning, at den hidtidige Debat fra Ministerens Side er ført paa den Maade, at han er optraadt som en Advokat, der for enhver Pris skulde finde Argumenter til at forsvare sin Klient, og ikke optraadt som det, han burde være, nemlig en ansvarlig Minister, der skulde søge virkelig redeligt at finde til Bunds i Forholdene og give en saglig Redegørelse for Resultatet af sine Undersøgelser og en Redegørelse for sine Handlinger.

Hvad Sagen vedrørende Efterretningssektionens Transportafdeling angaar, er den overgaaet til Undersøgelse ved Politiet, siger den højtærede Minister. Jeg haaber, at den Undersøgelse saa ogsaa inkluderer en Undersøgelse af Efterretningssektionens Motiver til at stille Transportmateriel til Raadighed for og skaffe Visum til en ikke-dansk Statsborger, der skal foretage en partimæssig Rejse til Tyskland for at træffe sin Partiformand og derefter en privat Rejse herhjem for at beskikke sit Bo. Jeg tror nemlig ikke, at det er det, en moderne Hær har en Efterretningssektion til, og vi har jo hørt, at den danske Hærs Efterretningssektion i øvrigt er dannet efter samme Princip som andre Hæres Efterretningssektioner.

Dernæst vedrørende Generalen. Det er meget muligt, at Ministeren kan se eller fremstille det, som om han ser en lige Linie mellem de korte Bemærkninger under Retsagen og den udførlige Redegørelse senere. Men Ministeren har i sin første Tale her sagt, at General Gørtz som et Led i Generalstabens Efterretningsvirksomhed havde taget visse Samtaler med Frits Clausen for at komme til Kundskab om forskellige

mistænkelige Forhold inden for Hæren. Det skal angiveligt være Forholdet med denne Kaptajn Engelhardt. Men paa det Tidspunkt anede man jo intet om, at Kaptajn Engelhardt kunde have noget med det Frits Clausenske Hærlovsforslag at gøre, saa det kan ikke være med den Begrundelse, man har indledet dette Samarbejde; det har man først opdaget, da man gik det igennem.

Hvis jeg har sagt, at Generalen har gennemarbejdet Forslaget, saa beder jeg undskyldte — man kan jo sige et forkert Ord; saa siger vi gennemset. Men man kan ikke komme og sige, at det var et flygtigt Genemsyn, naar Generalen har indladt sig paa at stille Ændringsforslag, og jeg efterlyser igen Oplysninger om, hvad Generalens Ændringsforslag til dette Forslag gaar ud paa.

Endvidere vil jeg sige, at Ministeren efterhaanden kommer fuldstændig uden om noget andet, som Sagen ogsaa drejer sig om, nemlig om Generalens Forhold til Mindeappellen, hans hjertelige Sympatiskrivelse til Frits Clausen og hans mildest talt mærkelige Forsvar for denne Skrivelse i et Interview til „Aftenbladet“. Alt det lader Ministeren ligge, det spiller for ham ingen Rolle.

Endelig til sidst vedrørende Kaptajn Engelhardt. Jeg ved godt, at da man ikke kunde finde Beviser for, at Kaptajn Engelhardt havde stjaalet de paagældende Dokumenter og overleveret dem til Tyskerne, gav man ham en arbitrær Straf. Men det, jeg har spurgt om, Hr. Minister, er: Naar man først havde dette Tilfælde, som alvorligt maatte belaste en Mand, og derpaa konstaterede, at det var før Besættelsen, at denne Kaptajn havde udarbejdet Frits Clausens Hærlovsforslag, synes jeg, det burde være tilstrækkeligt til, at man overhovedet fjernede ham fra Hæren. Det er aabenbart ikke sket, og derfor har jeg spurgt: Hvorfor skete dette ikke, og hvad foretog man sig ellers, da man gjorde denne Opdagelse?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil gerne prøve, om det ikke er muligt at gøre den højtærede Forsvarsminister forstaaeligt, at dette Spørgsmaal om Sagen Gørtz aldeles ikke er et Spørgsmaal — som den højtærede Minister nu sagde — om at have Succes eller ikke have Succes, men det er et Spørgsmaal om saglig Opklaring af ganske bestemte Foreteelser, dels lige før Besættelsen og dels under Besættelsen, saglig Opklaring, saglige